

А упоение свѣто
 Разлива трепетъ въввѣ душата!..
 Възторженъ пламъкъ бѣше то
 На любовта и на тжгата?
 Тазъ скръбъ раскжева безпощадно
 Гърди момински въввѣ награда
 На пламенна любовъ, която
 Сърцето нейно нарани!
 Тя любѣше го и самата
 Преданна бѣ му въ прежни дни!

.

 Но въ мигъ се сепна приплѣднела:
 Разцѣпи писъкъ небесата
 „Пламтятъ огньове вередъ полята?“
 И скачатъ всички, като хала
 Проклятие и стонъ и вой
 Смутиха нощния покой.
 Селото грозно се вълнува
 Кръвта въввѣ жили ледѣнѣй
 Стихия вража се люлѣй!...
 Полето въ кърви ли ще плува?
 Кого ли ще затърсятъ пакъ?
 Кого ще оковатъ вериги?...